

TEDENSKA SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto IV.

V Ljubljani, dne 12. julija 1928

28. številka

Odprte roke, odprto srce imej za trpečega brata.

Menda nikjer na svetu ni šlo po tujih narodih med bratske narode zasejano in umetno gojeno sovraštvo tako v klasje, kakor baš na balkanskem polotoku, med Srbi in Bolgari.

Ker so se razne države in narodi kaj dobro zavedali, kaj bi pomenilo slovansko edinstvo, da bi bila to nepremagljiva sila, ki bi lahko kljubovala vsemu svetu, radi tega so se na vse načine prizadevali, kako bi jih razdvojili in spravili v medsebojne prepire. Vsako priložnost so porabili in dosegli svoj cilj. Nahujskali so jih, da so se borili drug proti drugemu in pomagali enemu ali drugemu, v kolikor in kakor je bilo to v njihovem interesu. Največ pa so dosegli neprijateljstvo Slovanov takrat, ko so na bolgarski prestol posadili

Prav tako zlo pa se je ponovilo v svetovni vojni, ko so Bolgari vstopili v vrste najhujših sovražnikov, na stran centralnih držav in zahrbtno napadli Srbe. Strašna je bila borba in zločini, ki so jih zakrivili Bolgari nad srbski narodom. Sovraštvo je plapolalo še po vojni. Ali usoda je hotela drugače.

Bolgarski narod, ki je težko prenašal krute vojne posledice, je zadela nova nezgoda. Kar ni razdejala vojska, to je uničil letošnji potres. V celi nezgodi pa se je pokazalo plemenito slovansko srce. Komaj se je raznesla strašna vest o bolgarski nesreči, so bili prvi Jugoslovenci, brez izjeme narodnosti, ki so nudili Bolgarom svojo pomoč. Srbi so pozabili na bratske boje in nudili kakor Hrvati in

velikega sovražnika Slovanov, Koburžana Ferdinanda, ki je prizadjal hude neprilike Srbom, bolgarski narod, katerega je vladal, pa je pripeljal v največjo nesrečo, ki se je sploh mogla dogoditi bolgarskemu narodu.

Z nekakim strahom in zaničevanjem je gledala avstrijska gospoda, ko so se Srbi in Bolgari ramo ob ramo borili v balkanski vojni proti svojemu skupnemu sovražniku Turku, ki je skozi stotletja tlačil balkanske narode. Na vse načine so poskušali zanesti med takratne zaveznike sovraštvo. Svoje sile so podvojili, ko so videli, da je premagan Turek in da bi se ta nepremagljiva sila, ojačena s složnim delovanjem prej ali slej, lahko obrnila proti njim.

V zadnjem trenutku jim je to tudi uspelo. Njihov zastopnik Koburžan jim je pomagal. V času slavnih skupnih zmag, ko je bila vojska že potrebna odmora, so na Ferdinandovo prizadevanje in njegov ukaz napadli Bolgari svoje zaveznike Srbe. Prišla je strašna »Bregalniška noč« in sicer v jeseni l. 1913. Srbom pa je uspelo, da so Bolgare premagali.

Lahko si mislimo, kaj se je rodilo v srbskih dušah, ko so morali izpiti to grenko kupo besedolomstva in sicer podano od svojega sosednega bratskega naroda.

Slovenci ubogim bratom pomoč, zavedajoč se, da kri ni voda in da tudi bolgarski narod ni bil toliko kriv, kakor njegovi, tujerodni voditelji. Med prvimi pa, ki so sploh pomagali, pa so bili Slovenci. Na naši sliki vidimo bedno dečo v Plovdivu, ki jo prehranjujejo v skupni kuhinji vzdrževani z denarjem Jutrovih čitateljev.

Naše »Jutro« je takoj, ko je zadela bratski bolgarski narod velika potresna nesreča, začelo nabirati prispevke svojih čitateljev. Lepo število se jih je odzvalo in »Jutro« je denarno zbirko namenilo v prid bolgarski deci, ki je zaradi nesreče trpela največ, kakor trpi vselej, kadar zadene narod nesreča, predvsem deca in mladina.

Gotovo bo ta pomoč, ki so jo nudili Jugoslovenci svojemu bratskemu bolgarskemu narodu v nesreči, mnogo pripomogla, da bo čim prej zmagalo tudi med Srbi in Bolgari pravo bratstvo in da bo zavladala med njima sloga in ljubezen. Sloga med slovanskimi narodi pa je zelo potrebna. Da je narodni pregovor »Nesloga tlačil, a sloga jači« resničen so dobro preizkusili baš slovanski narodi, ki so zaradi nesloge mnogo pretrpeli, zlasti pa še Jugoslovenci. Sloga, ki bo prišla med vse Jugoslovence prej ali slej, bo rodila tudi veliko slovansko državo — od Triglava pa do Črnega morja — ki bo ponosno kljubovala vsem neprijateljem na severu in jugu.

Dr. Ljudevit Stiker, vodja meščanstva,
umrl te dni v Brežicah

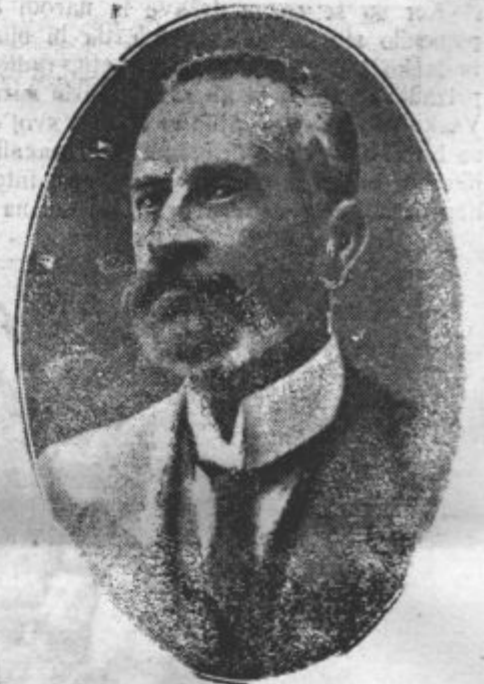
Slavni letalec Ristič, ki je te dni v srečnem poletu premagal Italijane

Miško Cizelj, učitelj v kaznilnici, praznuje 30 letnico vzgojevalnega dela

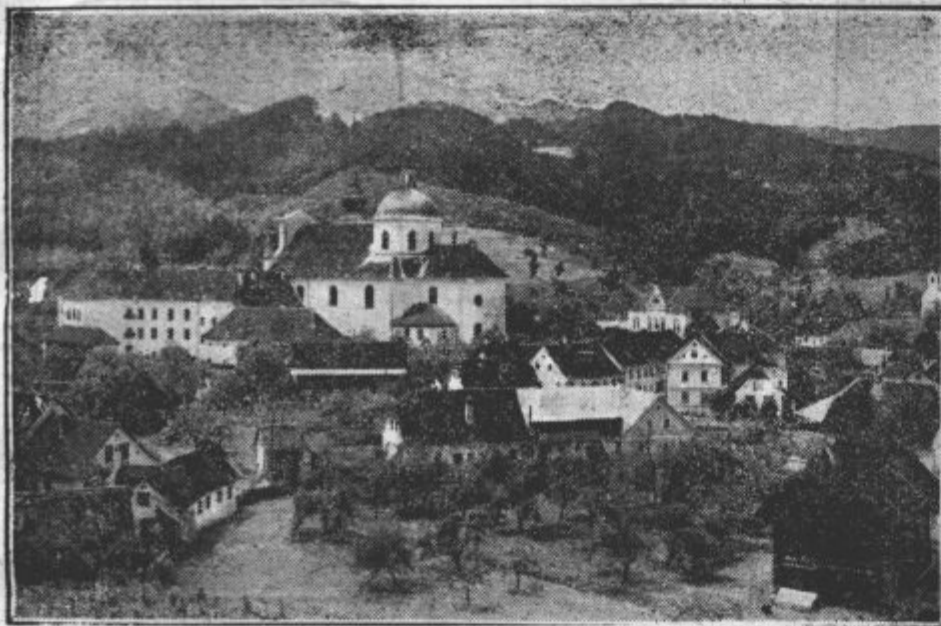
Sin božji je trpel za druge in krvavel pod trnjevo krono.
To je bilo v Judeji.
V Jugoslaviji pa drugi trpe zaradi namestnika božjega, ki krvavi od policijskega pendreka.

Dr. Henrik Tuma, velik slovenski turnir delavec, ki se je udeleževal posebno na Primorskem, kjer se je tudi mnogo boril za priznanje slovensčne na sodiščih. Dr. Henrik Tuma je odličen pravnik, med ljudstvom pa je znan po svojem prosvetnem delu, ki ga je vršil in ga še vrši zlasti med delavstvom. Poleg vsega je dr. Henrik Tuma tudi velik ljubitelj narave in predvsem planin, kamor rad zahaja. Te dni je slavil 70letnico popolnoma čil in krepak

Najboljši slovenski kolesar Kosmatin je odpotoval na kolesu iz Ljubljane na svetovne tekmovalne dirke v Amsterdamu na Nizozemskem

Zgoraj ruska kapelica na Vrškcu pri Kranjski gori, kjer je pokopanih mnogo ruskih vojnih ujetnikov, daleč od svoje domovine. Preteklo nedeljo se je vršilo pri kapelici veliko slavje, katero so priredili naši ruski begunci

Zgoraj na levi: Gornji grad, najmlajše mesto v Jugoslaviji

Na levi: Nekdanji cistercijski samostan pri Kostanjevici

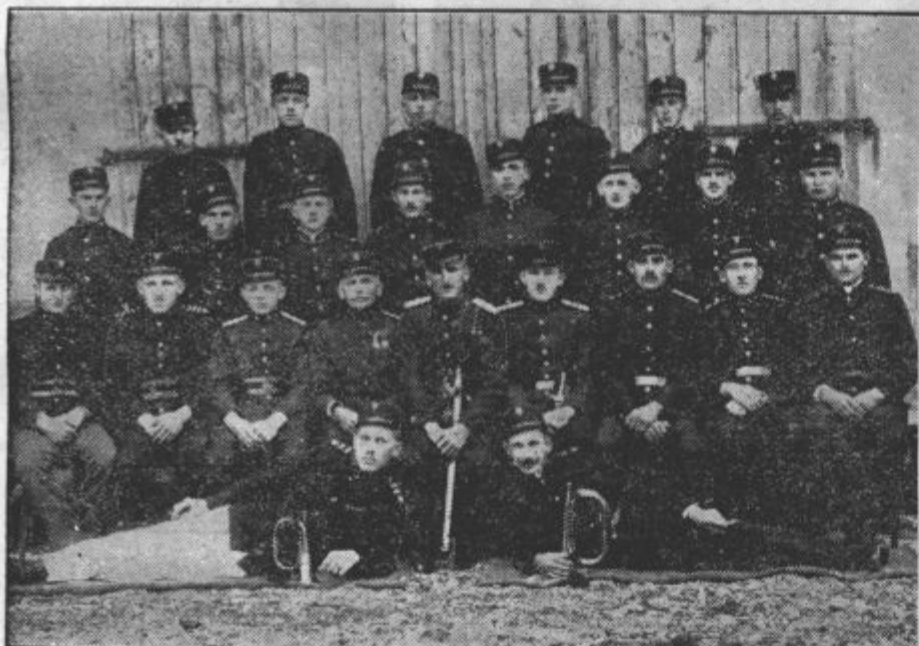

Tudi v tujini Slovenci radi zapoje. Na naši sliki vidimo slovenske pevce iz Kragujevca v Srbiji, kjer je danes že dokaj Slovencev. S svojo slovensko pesmijo se spominjajo svojih domačih krajev in svojcev, poleg tega pa seznanjajo tamošnje prebivalstvo z našo mило donečo slovensko pesmijo, kar našemu medsebojnemu spoznavanju in razumevanju zelo koristi

Prostovoljno gasilno društvo v Seberovcih je praznovalo letos svojo tridesetletnico. Gasilska društva so po naših krajih zelo važna, saj varujejo deželane pred najhujšo nesrečo — pred požarom

Nesrečni morilec Nace Naglič iz Prebačevega pri Kranju, ki ga sedaj opazujejo zdravniki, ako ni morda slaboumen

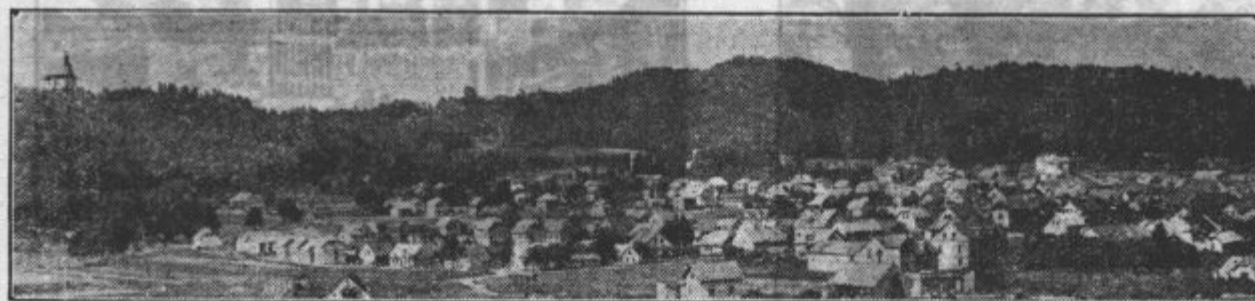

Na levi: Stari kostanjevski grad

Na desni: Belgijski milijonar Lövenstein, ki je na dosedaj še nepojasnen način padel iz aeroplana

Rožna dolina pri Ljubljani je preteklo nedeljo praznovala svojo 30letnico. V teku tridesetih let se je v tem prizninem kraju zgradilo lepo število hiš. Zlasti lepo napredovanje je pokazala po vojni, ko je mnogo ljudi zaradi stanovanjske bede zgradilo v tem kraju enodružinske hišice

Na desni: zadnja ruska carska rodbina, katero so pomorili boljševiki

Na levi: Alojz Neudauer, glavni zaupnik SLS in oblastni poslanec je uporabil poldrug milijon posojilničnega denarja v lastne svrhe in neznan kam odšel

Spodaj: Nobileova posadka odhaja iz Kygsbaya, kamor se ni več vrnila

Voditelja makedonstvujočih: Zada pred leti umorjeni A. Todorov in te dni umorjeni Protogerov